εφαρμογή των μέτρων αυτών θα είχε ως αποτέλεσμα να θέσει σε κίνδυνο την ίδια την ύπαρξη του εν λόγω διαμεσολαβητή ενώ η δραστηριότητά του, εν πάση περιπτώσει, δεν μπορεί παρά να έχει ελάχιστη επίπτωση στη λειτουργία του δικτύου διανομής του κατασκευαστή, αν ληφθεί υπόψη ότι τα προσωρινά μέτρα περιορίζουν στον προηγούμενο όγκο της τη δραστηριότητα του διαμεσολαβητή.

5. Εφόσον εμπίπτουν εν μέρει στο ουσιαστικό δίκαιο, κατά το μέτρο που θίγουν ευθέως τα συμφέροντα των διαδίκων, οι κανόνες που πρέπει να εφαρμοστούν για την κατανομή των δικαστικών εξόδων είναι εκείνοι του κανονισμού διαδικασίας που ίσχυε κατά τον χρόνο περατώσεως της συζητήσεως και της διασκέψεως και όχι του κανονισμού που ίσχυε κατά την ημερομηνία, τυχαία άλλωστε, δημοσιεύσεως της αποφάσεως.

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟΥ (πρώτο τμήμα)
της 12ης Ιουλίου 1991 *

Την υπόθεση Τ-23/90,

Automobiles Peugeot SA και Peugeot SA, εταιρίες γαλλικού δικαίου με έδρα το Παρίσι, εκπροσωπούμενες από τον Xavier de Roux, δικηγόρο Παρισιού, με αντίκλητο στο Λουξεμβούργο τον δικηγόρο Loesch, 2, rue Zithe,

προσφεύγουσες,

κατά

Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, εκπροσωπούμενης αρχικά από τον Jacques Bourgeois, κύριο νομικό σύμβουλο, και εν συνεχεία από τον Giuliano Marenco, νομικό σύμβουλο, επικουρούμενοι από τον Francis Herbert, δικηγόρο Βρυξελλών, με αντίκλητο στο Λουξεμβούργο τον G. Berardis, μέλος της Νομικής Υπηρεσίας, Centre Wagner, Kirchberg,

καθής,

υποστηριζόμενης από την

* Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική.

Eco System SA, εταιρία γαλλικού δικαίου με έδρα τη Rouen (Γαλλία), εκπροσωπούμενη από τον Robert Collin, δικηγόρο Παρισιού, και τον Nicolas Decker, δικηγόρο Λουξεμβούργου, τον οποίον όρισε και αντίκλητο, 16, avenue Marie-Thérèse,

Bureau européen des unions de consommateurs (BEUC), διεθνής ένωση βελγικού δικαίου με έδρα τις Βρυξέλλες, εκπροσωπούμενο από τον Philip Bentley, barrister of Lincoln' s Inn, και τον Κωνσταντίνο Αδαμαντόπουλο, δικηγόρο Αθηνών, αμφοτέρους μέλη του δικηγορικού γραφείου Stanbrook and Hooper, Βρυξέλλες, με τόπο επιδόσεων στο Λουξεμβούργο το δικηγορικό γραφείο A. Kronshagen, 12, boulevard de la Foire,

και την

Κυβέρνηση του Ηνωμένου Βασιλείου, εκπροσωπούμενη από τον Hussein A. Kaya, με τόπο επιδόσεων στο Λουξεμβούργο την ενταύθα πρεσβεία του Ηνωμένου Βασιλείου, 14, boulevard Roosevelt,

παρεμβαίνοντες,

που έχει ως αντικείμενο την ακύρωση της αποφάσεως της Επιτροπής, της 26ης Μαρτίου 1990, σχετικά με διαδικασία εφαρμογής του άρθρου 85 της Συνθήκης ΕΟΚ (IV/33.157 Eco System/Peugeot — Προσωρινά μέτρα),

ΤΟ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟ (πρώτο τμήμα),

συγκείμενο από τους J. L. Cruz Vilaça, Πρόεδρο, R. Schintgen, D. A. O. Edward, H. Kirschner και R. García-Valdecasas, δικαστές,

γραμματέας: H. Jung

λαμβάνοντας υπόψη την έγγραφη διαδικασία και κατόπιν της προφορικής διαδικασίας της 17ης Απριλίου 1991,

εκδίδει την ακόλουθη

Απόφαση

Πραγματικά περιστατικά

1 Η επίδικη απόφαση εκδόθηκε κατόπιν καταγγελίας που υπέβαλε στην Επιτροπή η εταιρία Eco System στις 19 Απριλίου 1989 κατά της εταιρίας Automobiles Peugeot SA και κατά τριών εξουσιοδοτημένων μεταπωλητών της στο Βέλγιο, λόγω του ότι, από τον Μάρτιο 1989, παρεμπόδισαν την Eco System να ασκεί στο Βέλγιο και στο Μεγάλο Δουκάτο του Λουξεμβούργου τη δραστηριότητά της ως εντολοδόχος ενεργούσα για λογαριασμό Γάλλων τελικών καταναλωτών που προτίθενται να αγοράσουν οχήματα Peugeot με τη μεσολάβησή της. Με την καταγγελία της, η Eco System ζήτησε επίσης από την Επιτροπή να λάβει προσωρινά μέτρα για να θέσει τέρμα στη σοβαρή ζημία που προέκυπτε για την καταγγέλλουσα από τα προαναφερθέντα εμπόδια.

2 Στις 9 Μαΐου 1989 η Peugeot SA, μέσω των θυγατρικών εταιριών της Automobiles Peugeot SA, κυκλοφόρησε εγκύκλιο με την οποία ζητούσε από τους αντιπροσώπους και εξουσιοδοτημένους μεταπωλητές στη Γαλλία, στο Βέλγιο και στο Λουξεμβούργο να αναστείλουν τις παραδόσεις τους προς την Eco System και να μη δέχονται πλέον παραγγελίες καινούργιων οχημάτων Peugeot προερχομένων από την εν λόγω εταιρία, είτε αυτή ενεργεί για δικό της λογαριασμό είτε για λογαριασμό των εντολέων της. Το κείμενο της εγκυκλίου αυτής είχε διαβιβαστεί περίπου τρεις εβδομάδες προηγουμένως στις υπηρεσίες της Επιτροπής.

3 Στις 27 Νοεμβρίου 1989, η Επιτροπή κίνησε κατά της Automobiles Peugeot SA και της Peugeot SA τη διαδικασία που προβλέπεται στον κανονισμό 17 του Συμβουλίου, της 6ης Φεβρουαρίου 1962, πρώτος κανονισμός εφαρμογής των άρθρων 85 και 86 της Συνθήκης (ΕΕ ειδ. έκδ. 08/001, σ. 25, στο εξής: κανονισμός 17).

4 Με απόφαση της 26ης Μαρτίου 1990, η Επιτροπή επέβαλε στην Peugeot SA και την Automobiles Peugeot SA, επ' απειλή χρηματικής ποινής, να απευθύνουν έγγραφο σε όλους τους αντιπροσώπους και πράκτορές τους, εντός προθεσμίας δύο εβδομάδων, με το οποίο να αναστέλλουν την εκτέλεση της εγκυκλίου της 9ης Μαΐου 1989 μέχρις ότου εκδοθεί οριστική απόφαση στο πλαίσιο της κύριας διαδικασίας που κινήθηκε κατόπιν της καταγγελίας της Eco System και καθόρισε την ποσόστωση των συναλλαγών — 1211 οχήματα ετησίως χωρίς όμως να υπερβαίνουν τα 150 μηνιαίως — που θα μπορεί να πραγματοποιήσει η Eco System κατά την περίοδο αυτή, για λογαριασμό των πελατών της και βάσει προηγουμένης γραπτής εντολής, με το δίκτυο Peugeot και στις οποίες οι προσφεύγουσες δεν θα μπορούν να αντιταχθούν. Τέλος, η Επιτροπή επέβαλε

στις προσφεύγουσες να δώσουν εντολή στα εξουσιοδοτημένα μέλη του δικτύου τους στη Γαλλία, στο Βέλγιο και στο Λουξεμβούργο να ανακοινώνουν στην Επιτροπή τον αριθμό και τους τύπους των οχημάτων που πωλούνται μέσω της Eco System.

5 Με την απόφασή της, η Επιτροπή δικαιολόγησε τη λήψη προσωρινών μέτρων με τη διαπίστωση ότι, βάσει βέβαιων αποδεδειγμένων γεγονότων, πιθανολογείται αρκούντως παράβαση του άρθρου 85, παράγραφος 1, και ότι μπορούσαν να προκληθούν σοβαρές και ανεπανόρθωτες ζημίες στην Eco System αν δεν είχαν διαταχθεί συντηρητικά μέτρα και, επομένως, υπήρχε επείγουσα ανάγκη λήψεως τέτοιων μέτρων.

6 Η Επιτροπή, προκειμένου να καθορίσει τον ετήσιο όγκο των συναλλαγών που θα μπορούσε να πραγματοποιήσει η Eco System με το δίκτυο Peugeot κατά την περίοδο εφαρμογής των εν λόγω μέτρων, στηρίχθηκε στις συναλλαγές που πραγματοποιήθηκαν κατά το δωδεκάμηνο που προηγήθηκε της 9ης Μαΐου 1989, ημερομηνία αποστολής της προαναφερθείσας εγκυκλίου της Peugeot. Ο έλεγχος των συναλλαγών αυτών θα γινόταν με διπλή ανακοίνωση, αφενός, εκ μέρους των ενδιαφερομένων αντιπροσώπων προς την Επιτροπή, η οποία θα ενημέρωνε την Peugeot χωρίς να αποκαλύπτει την ταυτότητα των αγοραστών, και, αφετέρου, εκ μέρους της Eco System, η οποία θα ενημέρωνε παράλληλα την Επιτροπή, σύμφωνα με την αναληφθείσα υποχρέωση ενημερώσεως αιτήσει της Επιτροπής.

7 Το Πρωτοδικείο παρατηρεί εξάλλου ότι η Eco System είχε υποβάλει στις 25 Αυγούστου 1985 μια πρώτη καταγγελία κατά της Peugeot-Talbot SA, που αφορούσε την άρνηση εκ μέρους των διανομέων του δικτύου Peugeot στο Βέλγιο να πωλούν στην Eco System καινούργια οχήματα. Η εξέταση της καταγγελίας αυτής, η οποία έδωσε λαβή για πολλές αιτήσεις πληροφοριών, καθώς και για προσωρινή λήψη θέσεως εκ μέρους των υπηρεσιών της Επιτροπής, περατώθηκε αφού η Eco System απέσυρε στις 18 Ιανουαρίου 1988 την καταγγελία της.

Η διαδικασία

8 Με δικόγραφο που κατέθεσαν στη Γραμματεία του Πρωτοδικείου στις 24 Απριλίου 1990, οι εταιρίες Automobiles Peugeot SA και Peugeot SA (στο εξής: Peugeot), δυνάμει του άρθρου 173, δεύτερο εδάφιο, της Συνθήκης ΕΟΚ, άσκησαν την παρούσα προσφυγή με την οποία ζητούν την ακύρωση της αποφάσεως της Επιτροπής, της 26ης Μαρτίου 1990, σχετικά με μια διαδικασία εφαρμογής του άρθρου 85 της Συνθήκης ΕΟΚ (IV/33 157 Eco System/Peugeot — Προσωρινά μέτρα).

9 Με χωριστό δικόγραφο που πρωτοκολλήθηκε στη Γραμματεία του Πρωτοδικείου την ίδια ημέρα, οι προσφεύγουσες εταιρίες υπέβαλαν, δυνάμει του άρθρου 186 της Συνθήκης ΕΟΚ, αίτηση κατά τη διαδικασία των ασφαλιστικών μέτρων με την οποία ζητούσαν την αναστολή εκτελέσεως της επίδικης αποφάσεως.

10 Με Διάταξη της 21ης Μαΐου 1990, ο Πρόεδρος του Πρωτοδικείου απέρριψε την αίτηση αυτή.

11 Με Διάταξη του Πρωτοδικείου (πρώτο τμήμα) της 5ης Ιουλίου 1990, επετράπη στην εταιρία Eco System SA (στο εξής: Eco System) να παρέμβει προς υποστήριξη των αιτημάτων της καθής. Με Διατάξεις του Πρωτοδικείου (πρώτο τμήμα) της 24ης Σεπτεμβρίου 1990, επετράπη στο Bureau européen des unions de consommateurs (BEUC) και στην Κυβέρνηση του Ηνωμένου Βασιλείου να παρέμβουν προς υποστήριξη των αιτημάτων της καθής.

12 Κατόπιν εκθέσεως του εισηγητή δικαστή, το Πρωτοδικείο (πρώτο τμήμα) αποφάσισε να προχωρήσει στην προφορική διαδικασία χωρίς προηγούμενη διεξαγωγή αποδείξεων. Οι διάδικοι αγόρευσαν και απάντησαν στις ερωτήσεις του Πρωτοδικείου κατά τη συνεδρίαση της 17ης Απριλίου 1991. Ο Πρόεδρος κήρυξε το πέρας της προφορικής διαδικασίας στο τέλος της συνεδριάσεως.

13 Με τις προσφυγές τους, οι προσφεύγουσες ζητούν από το Πρωτοδικείο:

— να ακυρώσει την απόφαση της 26ης Μαρτίου 1990 της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων·

— να καταδικάσει την Επιτροπή στα δικαστικά έξοδα.

14 Η Επιτροπή ζητεί από το Πρωτοδικείο:

— να απορρίψει την προσφυγή ως αβάσιμη·

— να καταδικάσει τις προσφεύγουσες στα δικαστικά έξοδα.

15 Η Eco System ζητεί από το Πρωτοδικείο:

— να απορρίψει την προσφυγή ως αβάσιμη·

— να καταδικάσει τις προσφεύγουσες στα δικαστικά έξοδα.

16 Το Bureau européen des unions de consomateurs (BEUC) ζητεί από το Πρωτοδικείο:

— να απορρίψει την προσφυγή ως αβάσιμη·

— να καταδικάσει τις προσφεύγουσες στα δικαστικά έξοδα, περιλαμβανομένων και των εξόδων παρεμβάσεως του BEUC.

17 Η Κυβέρνηση του Ηνωμένου Βασιλείου ζητεί από το Πρωτοδικείο:

— να απορρίψει την προσφυγή ως αβάσιμη·

— να καταδικάσει τις προσφεύγουσες στα δικαστικά έξοδα, περιλαμβανομένων και των εξόδων στα οποία υποβλήθηκε το Ηνωμένο Βασίλειο λόγω της παρεμβάσεως.

Επί της ουσίας

18 Προς στήριξη των αιτημάτων τους, οι προσφεύγουσες επικαλούνται ουσιαστικά δύο λόγους. Με τον πρώτο λόγο υποστηρίζουν ότι, εφόσον δεν απέδειξε κατά νόμο ότι υπάρχει prima facie παράβαση, η Επιτροπή δεν είχε εξουσία να λάβει τα προσωρινά μέτρα. Με τον δεύτερο λόγο, οι προσφεύγουσες προσάπτουν στην Επιτροπή ότι δεν απέδειξε το επείγον και την ύπαρξη σοβαρής και ανεπανόρθωτης ζημίας για την Eco System.

19 Προτού αναλυθούν οι διάφοροι ισχυρισμοί που επικαλούνται οι προσφεύγουσες προς στήριξη των λόγων ακυρώσεως της επίδικης αποφάσεως, επιβάλλεται να υπομνηστεί

ότι, όπως έκρινε το Δικαστήριο με τη Διάταξη της 17ης Ιανουαρίου 1980, 792/79 R, Camera Care κατά Επιτροπής (Rec. 1980, σ. 119), στην Επιτροπή απόκειται, κατά την άσκηση του ελέγχου που της έχει αναθέσει στον τομέα του ανταγωνισμού η Συνθήκη και ο κανονισμός 17, να αποφασίζει, δυνάμει του άρθρου 3, παράγραφος 1, του κανονισμού 17, αν απαιτείται η λήψη προσωρινών μέτρων, εφόσον της έχει υποβληθεί σχετική αίτηση. Τα εν λόγω μέτρα πρέπει, πάντως, να έχουν προσωρινό χαρακτήρα και να περιορίζονται στο μέτρο του εκάστοτε αναγκαίου.

20 Εξάλλου, όπως επίσης έκρινε το Δικαστήριο με την απόφαση της 28ης Φεβρουαρίου 1984, 228 και 229/82, Ford κατά Επιτροπής (Συλλογή 1984, σ. 1129), τα συντηρητικά μέτρα που μπορεί να λαμβάνει προσωρινά η Επιτροπή πρέπει να εντάσσονται στο πλαίσιο της αποφάσεως που μπορεί να ληφθεί οριστικά από την Επιτροπή.

21 Εν προκειμένω, για την άσκηση ελέγχου της νομιμότητας της αποφάσεως της Επιτροπής, εναπόκειται στο Πρωτοδικείο να εξακριβώσει, πρώτον, αν η Επιτροπή, με την απόφασή της, ευλόγως μπορούσε να θεωρήσει ότι η συμπεριφορά της Peugeot, που επέβαλε στους αντιπροσώπους της να αρνούνται τις πωλήσεις σε επαγγελματία διαμεσολαβητή ο οποίος είχε λάβει προσηκόντως εντολή, υπερέβαινε εκ πρώτης όψεως το πλαίσιο του επιτρεπομένου από τις εφαρμοστέες διατάξεις του κοινοτικού δικαίου, δημιουργώντας έτσι σοβαρές αμφιβολίες κατά πόσον η συμπεριφορά αυτή συμβιβαζόταν προς τις διατάξεις αυτές.

22 Επί πλέον, επιβάλλεται να εξεταστεί αν τα διαταχθέντα μέτρα έχουν χαρακτήρα προσωρινό και συντηρητικό και περιορίζονται σε ό,τι είναι αναγκαίο για να διαφυλαχθεί η αποτελεσματική άσκηση του δικαιώματος της Επιτροπής να λάβει απόφαση, δηλαδή αν υπήρχαν επείγουσες περιστάσεις που επέβαλαν τη λήψη των μέτρων, έως ότου η Επιτροπή λάβει απόφαση επί της ουσίας, προκειμένου να αποφευχθεί ο κίνδυνος σοβαρών και ανεπανόρθωτων ζημιών οι οποίες, ελλείψει τέτοιων προσωρινών μέτρων, θα προέκυπταν από τη συνέχιση των επίδικων πρακτικών.

A — *Επί του λόγου ακυρώσεως που αναφέρεται στην έλλειψη της κατά νόμον αποδείξεως της παραβάσεως prima facie*

23 Κατά τη γνώμη των προσφευγουσών, η Επιτροπή προέβη σε εσφαλμένη ερμηνεία των κοινοτικών κανονισμών και υπερέβη τα όρια της αρμοδιότητάς της. Σχετικώς, προβάλλουν ουσιαστικά τέσσερα επιχειρήματα.

24 Οι προσφεύγουσες προβάλλουν, πρώτον, ότι ο κανονισμός (ΕΟΚ) 123/85 της Επιτροπής, της 12ης Δεκεμβρίου 1984, σχετικά με την εφαρμογή του άρθρου 85, παράγραφος 3, της Συνθήκης ΕΟΚ σε ορισμένες κατηγορίες συμφωνιών διανομής και εξυπηρέτησης των πελατών πριν και μετά την πώληση αυτοκινήτων οχημάτων (ΕΕ 1985, L 15, σ. 16, στο εξής: κανονισμός 123/85), απαλλάσσει από την εφαρμογή του άρθρου 85, παράγραφος 1, της Συνθήκης τις αποκλειστικές και επιλεκτικές συμβάσεις διανομής που συνήφθησαν στον τομέα των αυτοκινήτων οχημάτων, εφόσον πληρούν ορισμένο αριθμό προϋποθέσεων οι οποίες καθορίζονται με τον εν λόγω κανονισμό, ιδίως οι προβλεπόμενες στο άρθρο 3, περίπτωση 11, που ορίζει ότι η απαλλαγή εφαρμόζεται επίσης όταν ο διανομέας αναλαμβάνει την υποχρέωση « να μην πωλεί τα αυτοκίνητα οχήματα της σειράς των προϊόντων που αναφέρεται στη συμφωνία ή τα αντίστοιχα προϊόντα σε τελικούς καταναλωτές οι οποίοι χρησιμοποιούν τις υπηρεσίες ενός ενδιάμεσου, παρά μόνο αν έχει ήδη ανατεθεί γραπτώς στον τελευταίο να αγοράσει (...) ορισμένο αυτοκίνητο όχημα ». Κατά τις προσφεύγουσες, οι προϋποθέσεις αυτές επαναλαμβάνονται στην πρότυπη σύμβαση αντιπροσωπεύσεως που η Peugeot συνάπτει με τους διανομείς της.

25 Εξάλλου, εφόσον η Επιτροπή, με την ανακοίνωσή της 85/C 17/03, της 12ης Δεκεμβρίου 1984, σχετικά με τον κανονισμό 123/85 (ΕΕ 1985, C 17, σ. 4, στο εξής: ανακοίνωση της 12ης Δεκεμβρίου 1984), ερμήνευσε το άρθρο 3, περίπτωση 11, του εν λόγω κανονισμού υπό την έννοια ότι ο διαμεσολαβητής « ο οποίος ασκεί δραστηριότητα ισοδύναμη με μεταπώληση δεν μπορεί να επικαλεστεί τις ευεργετικές διατάξεις του άρθρου 3, περίπτωση 11, και είναι δυνατό να αντιταχθούν σ' αυτόν οι συμβατικοί περιορισμοί του κατασκευαστή ως προς τις προϋποθέσεις αυτές », οι προσφεύγουσες θεωρούν ότι δικαίως έκριναν ότι η δραστηριότητα της Eco System ισοδυναμούσε prima facie με μεταπώληση υπό την έννοια της ανακοινώσεως της Επιτροπής. Πράγματι, κατά τις προσφεύγουσες, η Eco System προσφέρει στον καταναλωτή μια εναλλακτική πηγή αγοράς οχημάτων σήματος Peugeot υπό όρους ισοδύναμους με εκείνους οποιουδήποτε άλλου εμπόρου αυτοκινήτων, καθόσον αναλαμβάνει υποχρεώσεις ως προς τις ανώτατες τιμές και ως προς τις προθεσμίες παραδόσεως των οχημάτων αυτών, πληρώνει η ίδια το όχημα που προμηθεύει στον τελικό καταναλωτή, εξευρίσκει και προσφέρει τη χρηματοδότηση της αγοράς και δημιουργεί σημεία πωλήσεως, ιδίως στα μεγάλα καταστήματα (εν προκειμένω, στην αλυσίδα καταστημάτων Carrefour), όπου εκτίθενται τα οχήματα. Απ' αυτό προκύπτει ότι τα μέτρα που έλαβε η Peugeot με την εγκύκλιο της 9ης Μαΐου 1989 για την προστασία του συστήματος της επιλεκτικής διανομής συμβιβάζονται εκ πρώτης όψεως με την απαλλαγή που χορηγείται βάσει του κανονισμού 123/85.

26 Η Επιτροπή αντικρούει τον ισχυρισμό υπογραμμίζοντας, κατ' αρχάς, ότι το Δικαστήριο, με την απόφαση της 18ης Δεκεμβρίου 1986, υπόθ. 10/86, VAG France (Συλλογή 1986, σ. 4071), διευκρίνισε, σχετικά με τον κανονισμό 123/85, ότι η αρχή που διέπει τις συμφωνίες που περιορίζουν τον ανταγωνισμό οι οποίες είναι ικανές να επη-

ρεάσουν το εμπόριο μεταξύ κρατών μελών είναι η αρχή της απαγορεύσεως, εκτός αν οι διατάξεις του άρθρου 85, παράγραφος 1, της Συνθήκης ΕΟΚ κηρύχθηκαν ανεφάρμοστες από την Επιτροπή σύμφωνα με την παράγραφο 3 του ίδιου άρθρου.

27 Κατά τη γνώμη της καθής, για να έχει πρακτική αποτελεσματικότητα η δυνατότητα που έχει ο τελικός καταναλωτής να αγοράζει όχημα από οποιοδήποτε μέλος του εγκεκριμένου δικτύου, σε οποιοδήποτε κράτος μέλος, είναι απαραίτητο ο τελικός καταναλωτής να μπορεί να προσφεύγει προηγουμένως σε μεσολαβητή στον οποίο αναθέτει γραπτώς να αγοράσει και, ενδεχομένως, να παραλάβει συγκεκριμένο αυτοκίνητο όχημα. Όμως, ο κανονισμός 123/85 ουδόλως διακρίνει ως προς την ιδιότητα του διαμεσολαβητή, κατ' επάγγελμα ή επ' ευκαιρία, στον οποίο ο τελικός καταναλωτής έδωσε εντολή να αγοράσει όχημα εν ονόματι και για λογαριασμό του.

28 Η παρεμβαίνουσα Eco System υπογραμμίζει ότι ο κανονισμός 123/85 αποτελεί το νομικό πλαίσιο του επαγγέλματος του εντολοδόχου στον τομέα των αυτοκινήτων οχημάτων. Κατά την Eco System, ο κανονισμός αυτός ορίζει τους τρεις θεμελιώδεις όρους κατά τους οποίους η επιλεκτική διανομή συμβιβάζεται με το άρθρο 85 της Συνθήκης ΕΟΚ. Πρώτον, η ελεύθερη επιλογή από τον τελικό καταναλωτή, εντός του εδάφους της Κοινότητας, του τόπου όπου αποφασίζει να αγοράσει το όχημά του· δεύτερον, η απαγόρευση παρεμβολής καταχρηστικών εμποδίων στην αγορά αυτή· τέλος, η δυνατότητα του τελικού καταναλωτή να προσφεύγει στις υπηρεσίες ενός κατ' επάγγελμα διαμεσολαβητή ο οποίος προσφέρει τη βοήθειά του για την αγορά ενός οχήματος σε άλλο κράτος μέλος. Εξάλλου, κατά τη γνώμη της Eco System, ο αποκλεισμός του επαγγελματία εντολοδόχου από τις ευεργετικές διατάξεις του κανονισμού 123/85 ισοδυναμεί με παρεμπόδιση του τελικού καταναλωτή να προμηθευτεί το όχημα που επιθυμεί στην καλύτερη τιμή από οποιονδήποτε εγκεκριμένο αντιπρόσωπο σε οποιοδήποτε κράτος μέλος, ενόψει των πολλαπλών διαβημάτων που πρέπει να γίνουν και της περιπλοκότητας των σχετικών διατυπώσεων για τη διέλευση ενός αυτοκινήτου οχήματος από μια χώρα της Κοινότητας σε άλλη.

29 Κατά την προφορική διαδικασία, η Eco System αρνήθηκε ότι διέθετε οποιοδήποτε απόθεμα αυτοκινήτων για σκοπούς εκθέσεως και πωλήσεως. Τα μόνα αυτοκίνητα που είχε στην κατοχή της ήταν τα αγορασθέντα εν ονόματι και για λογαριασμό των εντολέων της. Μόνον κατά το μικρό χρονικό διάστημα που περιλαμβάνεται μεταξύ της αφίξεως των οχημάτων και της συμπληρώσεως των διοικητικών διατυπώσεων που πρέπει να γίνουν πριν από την παράδοση στον ιδιοκτήτη τους, τα εν λόγω αυτοκίνητα παρέμειναν υπό τον έλεγχο της Eco System και, ενδεχομένως, είχαν εκτεθεί στις εγκαταστάσεις της. Άλλωστε, μόνο ένα αυτοκίνητο Peugeot, το οποίο είχε δανείσει ένας από τους εντολείς της Eco System, είχε εκτεθεί στα καταστήματα Carrefour, αυτό δε για περίοδο δέκα ημερών περίπου. Οι προσφεύγουσες δεν αμφισβήτησαν τους ισχυρισμούς αυτούς.

30 Το Ηνωμένο Βασίλειο υποστηρίζει ότι, εκ πρώτης όψεως, σοβαρά στοιχεία συνηγορούν υπέρ του ότι υπήρξε παράβαση των κανόνων ανταγωνισμού καθόσον, όπως προκύπτει σαφώς από τη ρητή διατύπωση του άρθρου 3, περίπτωση 11, του κανονισμού 123/85, η απαλλαγή που χορηγείται με τη διάταξη αυτή δεν εφαρμόζεται στις περιπτώσεις στις οποίες προβάλλεται άρνηση παραδόσεως σε διαμεσολαβητή ο οποίος είχε λάβει προηγουμένως γραπτή εντολή να αγοράσει συγκεκριμένο αυτοκίνητο όχημα και, ενδεχομένως, να παραλάβει το αυτοκίνητο αυτό εν ονόματι του τελικού καταναλωτή.

31 Επιβάλλεται να υπομνηστεί ότι, κατ' εφαρμογή του άρθρου 85, παράγραφος 3, της Συνθήκης ΕΟΚ, ο κανονισμός 123/85 κηρύσσει ανεφάρμοστο το άρθρο 85, παράγραφος 1, στις κατηγορίες συμφωνιών διανομής και εξυπηρετήσεως των πελατών πριν και μετά την πώληση αυτοκινήτων οχημάτων, εφόσον οι συμφωνίες αυτές πληρούν ορισμένο αριθμό προϋποθέσεων που καθορίζει ο εν λόγω κανονισμός.

32 Δυνάμει του άρθρου 3, περίπτωση 11, του κανονισμού αυτού, η απαλλαγή που χορηγείται βάσει του άρθρου 85, παράγραφος 3, της Συνθήκης ΕΟΚ εφαρμόζεται επίσης όταν ο διανομέας αναλαμβάνει « να μην πωλεί τα αυτοκίνητα οχήματα της σειράς των προϊόντων που αναφέρεται στη συμφωνία ή τα αντίστοιχα προϊόντα σε τελικούς καταναλωτές οι οποίοι χρησιμοποιούν τις υπηρεσίες ενός ενδιάμεσου παρά μόνον αν έχει ήδη ανατεθεί γραπτώς στον τελευταίο να αγοράσει και, σε συγκεκριμένη περίπτωση, να αποδεχθεί την παραλαβή ορισμένου αυτοκινήτου οχήματος ».

33 Από την οικονομία της διατάξεως αυτής προκύπτει ότι στόχος της είναι να διαφυλάξει τη δυνατότητα παρεμβάσεως του διαμεσολαβητή υπό τον όρο ότι υπάρχει άμεση συμβατική σχέση μεταξύ του διανομέα και του τελικού καταναλωτή. Η άμεση αυτή συμβατική σχέση πρέπει να αποδεικνύεται, κατά τον κανονισμό 123/85, από την ύπαρξη προηγουμένης γραπτής εντολής του αγοραστή του οχήματος προς τον διαμεσολαβητή.

34 Με την εγκύκλιο της 9ης Μαΐου 1989, η Peugeot έδωσε οδηγίες στους αντιπροσώπους της, αφενός, να μη δέχονται παραγγελίες καινούργιων ή, εφόσον δεν έχουν ταξινομηθεί πριν από τρεις τουλάχιστον μήνες, οχημάτων σήματος Peugeot, προερχόμενες από την Eco System, είτε αυτή ενεργεί για δικό της λογαριασμό είτε για λογαριασμό των εντολέων της, και, αφετέρου, να μη της παραδίδουν τέτοια οχήματα.

35 Πρέπει να υπογραμμιστεί ότι η δυνατότητα να αποκρούονται οι παραγγελίες οχημάτων στις οποίες προβαίνει ένας διαμεσολαβητής και να μη του παράδίδονται τέτοια οχήματα, όταν αυτός ενεργεί εν ονόματι και για λογαριασμό των εντολέων του, δεν προβλέπεται από το άρθρο 3, περίπτωση 11, του κανονισμού 123/85.

36 Εν προκειμένω, όμως, δεν αποδείχθηκε ότι η Eco System, ακόμη και στην περίπτωση οχημάτων τα οποία είχαν εκτεθεί στις εγκαταστάσεις της και στα καταστήματα Carrefour, είχε απευθυνθεί στους αντιπροσώπους του δικτύου Peugeot εκτός του πλαισίου των εντολών που της είχαν δώσει οι τελικοί καταναλωτές.

37 Επομένως, ορθώς η Επιτροπή θεώρησε ότι, εκ πρώτης όψεως, η εν λόγω εγκύκλιος δεν πληρούσε τις προϋποθέσεις που θέτει το άρθρο 3, περίπτωση 11, του κανονισμού 123/85 ώστε να εκφεύγει από την απαγόρευση του άρθρου 85, παράγραφος 1, της Συνθήκης ΕΟΚ.

38 Δεύτερον, οι προσφεύγουσες προβάλλουν ότι η Επιτροπή παραβίασε επίσης την αρχή της ασφαλείας δικαίου, καθόσον αγνόησε την ερμηνεία την οποία αυτή η ίδια είχε δώσει στο άρθρο 3, περίπτωση 11, του κανονισμού 123/85 με την ανακοίνωση της 12ης Δεκεμβρίου 1984. Αυτή η παραβίαση της αρχής της ασφαλείας δικαίου ενισχύεται ακόμη, κατά τη γνώμη των προσφευγουσών, από το γεγονός ότι, εν προκειμένω, το σχέδιο της εγκυκλίου είχε υποβληθεί προηγουμένως στις αρμόδιες υπηρεσίες της Επιτροπής οι οποίες δεν αντιτάχθηκαν σ' αυτό.

39 Η Επιτροπή θεωρεί ότι το επιχείρημα το οποίο οι προσφεύγουσες αντλούν από την αρχή της ασφαλείας δικαίου που αποδίδεται στην ανακοίνωση της 12ης Δεκεμβρίου 1984 δεν ασκεί επιρροή, καθόσον η εν λόγω ανακοίνωση περιορίστηκε στο να διασαφηνίσει ότι οι διατάξεις του άρθρου 3, περιπτώσεις 10 και 11, του κανονισμού 123/85 δεν επιτρέπουν να απαγορευθεί στα μέλη ενός εγκεκριμένου δικτύου να πραγματοποιούν παραδόσεις σε διαμεσολαβητή εφόσον αυτός ενεργεί για λογαριασμό του τελικού καταναλωτή. Η Επιτροπή προσθέτει ότι, έστω και αν θεωρηθεί ότι η ανακοίνωση βαίνει πέραν του γράμματος του προαναφερθέντος άρθρου 3, περίπτωση 11, υπό την έννοια ότι θα μπορούσε να απαγορευθεί η παράδοση σε προσηκόντως εντεταλμένο διαμεσολαβητή, εν πάση περιπτώσει η εν λόγω ανακοίνωση δεν θα μπορούσε να υπερισχύσει της κανονιστικής διατάξεως που περιλαμβάνεται στον κανονισμό 123/85.

40 Όσον αφορά την αιτίαση που στηρίζεται στο γεγονός ότι το σχέδιο της εγκυκλίου είχε υποβληθεί προηγουμένως στις αρμόδιες υπηρεσίες της Επιτροπής, αυτή παρατηρεί ότι το σχέδιο αυτό είχε απευθυνθεί γύρω στις 18 Απριλίου 1989, επί προσωπικής βάσεως, στον Cadieux, βοηθό γενικό διευθυντή στη γενική διεύθυνση ανταγωνισμού (ΓΔ IV). Επειδή αυτός περιορίστηκε να απαντήσει ότι η εγκύκλιος θα εξεταζόταν από τις υπηρεσίες της γενικής διευθύνσεως, ώστε να εξακριβωθούν τα προβλήματα που έθετε η εγκύκλιος, η Peugeot, στις 25 Απριλίου του ιδίου έτους, ανέφερε στον Cadieux ότι η εν λόγω εγκύκλιος έπρεπε να θεωρηθεί ότι διαβιβάστηκε επισήμως. Σ' αυτή τη διευκρίνιση των προσφευγουσών, ο Cadieux απάντησε αναφέροντας ότι δεν ήταν σε θέση να λάβει οποιαδήποτε θέση, καθόσον η εξέταση από τις αρμόδιες υπηρεσίες δεν είχε τελειώσει ακόμη.

41 Η Επιτροπή υποστηρίζει, εξάλλου, ότι ακόμη και η διαβίβαση του σχεδίου της εγκυκλίου αποδυναμώνει την άποψη των προσφευγουσών, ότι το περιεχόμενο της εν λόγω εγκυκλίου καλυπτόταν σαφώς από την ερμηνεία των κανονιστικών διατάξεων που δόθηκε με την ανακοίνωση της 12ης Δεκεμβρίου 1984. Προσθέτει ότι οι προσφεύγουσες έπρεπε να προβούν στην προσήκουσα κοινοποίηση για να εξασφαλιστούν απολύτως από νομική άποψη ως προς την αναγκαιότητα, για τις υπηρεσίες της Επιτροπής, να αντιδράσουν.

42 Η παρεμβαίνουσα Eco System παρατηρεί, σχετικώς, ότι, αντίθετα προς ό,τι διατείνονται οι προσφεύγουσες, με την ανακοίνωση της 12ης Δεκεμβρίου 1984, η Επιτροπή καθόρισε σαφώς τις περιπτώσεις στις οποίες νομίμως μπορούσε να προβληθεί άρνηση πωλήσεως σε ορισμένους τρίτους και την περίπτωση κατά την οποία τρίτος προσηκόντως εξουσιοδοτημένος δεν μπορεί να εμποδίζεται από του να ασκεί τη δραστηριότητά του. Συγκεκριμένα, στο δεύτερο σκέλος του σημείου I, 3, της ανακοινώσεως γίνεται διάκριση μεταξύ, αφενός, ορισμένων δραστηριοτήτων που δικαιολογούν την άρνηση πωλήσεως και, αφετέρου, της δραστηριότητας που δεν δικαιολογεί μια τέτοια άρνηση, καθόσον δεν χωρεί καμιά αμφιβολία, ενόψει του κανονισμού 123/85, ως προς το γεγονός ότι ο τρίτος, του οποίου η ύπαρξη γνωστοποιήθηκε προηγουμένως και γραπτώς στον διανομέα του δικτύου και ο οποίος ενεργεί εν ονόματι και για λογαριασμό του τελικού καταναλωτή, πρέπει να μπορεί να ασκεί τη δραστηριότητά του χωρίς εμπόδια.

43 Το παρεμβαίνον BEUC υπογραμμίζει ότι ο κανονισμός 123/85, και ειδικότερα το άρθρο 3, περιπτώσεις 10 και 11, είναι αρκετά σαφής ώστε να μη χρειάζεται η επίκληση της ερμηνείας που δόθηκε με την ανακοίνωση της 12ης Δεκεμβρίου 1984. Εν πάση περιπτώσει, κατά την άποψη του BEUC, η εν λόγω ανακοίνωση δεν μπορεί να μεταβάλει το περιεχόμενο του κανονισμού, καθόσον η Επιτροπή δεν μπορούσε να αναλάβει υποχρεώσεις που αντιβαίνουν προς τις κανονιστικές διατάξεις. Το BEUC

υπογραμμίζει, εξάλλου, ότι η Peugeot είχε προειδοποιηθεί ήδη για το παράνομο της συμπεριφοράς της με το από 15 Ιουνίου 1987 έγγραφο του Stöver, προϊσταμένου τμήματος στη ΓΔ IV της Επιτροπής, που απεστάλη στην Peugeot-Talbot SA στο πλαίσιο της διαδικασίας έρευνας που κινήθηκε κατόπιν της καταγγελίας που υπέβαλε η Eco System στις 25 Οκτωβρίου 1985 (βλ. ανωτέρω, σκέψη 7), έγγραφο το οποίο προσκόμισε η καθής στο στάδιο του υπομνήματος ανταπαντήσεως. Έτσι, το BEUC καταλήγει στο συμπέρασμα ότι οι προσφεύγουσες γνώριζαν ότι ακόμη και στην περίπτωση που η ανακοίνωση θα είχε νομική αξία, quod non, δεν τους παρείχε τη δυνατότητα να αρνούνται την πώληση αυτοκινήτων οχημάτων σε πελάτες εντολοδόχου ο οποίος είχε λάβει προηγουμένως γραπτή εντολή.

44 Το Ηνωμένο Βασίλειο θεωρεί ότι με την ανακοίνωσή της η Επιτροπή δεν μπορούσε να παρεκκλίνει από τις διατάξεις του κανονισμού 123/85 και ότι, κατά την ορθή ερμηνεία, δεν είχε πρόθεση να το πράξει. Κατά συνέπεια, θεωρεί σχετικώς ότι τα επιχειρήματα της Peugeot, αν γίνονταν δεκτά, θα μείωναν κατά πολύ τη σημασία του άρθρου 3, περίπτωση 11, του κανονισμού και θα περιόριζαν σοβαρά το πεδίο επιχειρηματικής δράσεως που αφήνεται στους επαγγελματίες διαμεσολαβητές στον τομέα αυτόν.

45 Ενόψει αυτών των πραγματικών και νομικών στοιχείων και χωρίς να χρειάζεται στο στάδιο αυτό να αποφανθεί επί της νομικής αξίας της ανακοινώσεως της 12ης Δεκεμβρίου 1984, ούτε επί της ερμηνείας που επιβάλλεται να δοθεί στην έννοια « δραστηριότητα ισοδύναμη με μεταπώληση », το Πρωτοδικείο υπογραμμίζει ότι, σύμφωνα με τους ίδιους τους όρους της ανακοινώσεως της Επιτροπής, « ο ευρωπαίος καταναλωτής πρέπει να μπορεί να χρησιμοποιεί τις υπηρεσίες προσώπων ή επιχειρήσεων που συνδράμουν αυτόν κατά την αγορά καινούργιου οχήματος σε άλλο κράτος μέλος » (σημείο I, 3). Εκ πρώτης όψεως, τίποτε δεν εμποδίζει τον τελικό καταναλωτή να προσφεύγει σε επαγγελματία διαμεσολαβητή για την αγορά καινούργιου οχήματος. Η μόνη υποχρέωση που το άρθρο 3, περίπτωση 11, του κανονισμού 123/85 επιβάλλει στον διαμεσολαβητή ή τον τελικό καταναλωτή — υποχρέωση που περιλαμβάνεται επίσης στο σημείο I, 3, της ανακοινώσεως — είναι η υποχρέωση να πληροφορήσει προηγουμένως, γραπτώς, τον διανομέα του δικτύου ότι ο διαμεσολαβητής, κατά την αγορά και την παραλαβή του οχήματος, ενεργεί εξ ονόματος και για λογαριασμό του τελικού καταναλωτή.

46 Κατά συνέπεια, εκ πρώτης όψεως δεν μπορεί να συναχθεί ότι, αναφερόμενη « (...) σε τρίτο (...) (ο οποίος ασκεί) δραστηριότητα ισοδύναμη με μεταπώληση », η ανακοίνωση της 12ης Δεκεμβρίου 1984 απέβλεπε στον αποκλεισμό των επαγγελματικών διαμεσολαβητών οι οποίοι είχαν λάβει προηγουμένως γραπτή εντολή από τον αγοραστή.

47 Εξάλλου, πρέπει να υπογραμμιστεί ότι, μολονότι γνωστοποίησαν το σχέδιο της εγκυκλίου στις υπηρεσίες της Επιτροπής τρεις περίπου εβδομάδες προτού η εγκύκλιος αποσταλεί στους αντιπροσώπους του δικτύου Peugeot, οι προσφεύγουσες δεν προέβησαν σε επίσημη κοινοποίηση προκειμένου να κηρυχθεί ανεφάρμοστο ως προς αυτές το άρθρο 85, παράγραφος 1, όσον αφορά την εν λόγω εκγύκλιο. Εν προκειμένω, μόνο μια τέτοια κοινοποίηση ήταν ικανή να υποχρεώσει τις υπηρεσίες της Επιτροπής να αντιδράσουν και, επομένως, να εξασφαλίσει στις προσφεύγουσες την ασφάλεια δικαίου που θέλουν να προβάλουν όσον αφορά τη νομιμότητα της επίδικης εγκυκλίου ενόψει του άρθρου 85 της Συνθήκης ΕΟΚ και των διατάξεων του κανονισμού 123/85. Εν πάση περιπτώσει, μετά τη λήψη της καταγγελίας που κατέθεσε η Eco System και του σχεδίου της εγκυκλίου Peugeot, η Επιτροπή ζήτησε δύο φορές πληροφορίες από τις προσφεύγουσες και αργότερα, στις 6 Δεκεμβρίου 1989, απέστειλε στις προσφεύγουσες δύο κοινοποιήσεις των αιτιάσεων που αφορούσαν, αντιστοίχως, την επιβολή των προσωρινών μέτρων και την κύρια διαδικασία.

48 Τέλος, επιβάλλεται να παρατηρηθεί σχετικώς ότι, όπως προκύπτει από το προαναφερθέν έγγραφο του Stöver, της 15ης Ιουνίου 1987, οι προσφεύγουσες γνώριζαν ήδη τη γνώμη των υπηρεσιών της Επιτροπής σχετικά με το ζήτημα της εξομοιώσεως των δραστηριοτήτων ορισμένων διαμεσολαβητών προς τις δραστηριότητες του μη εγκεκριμένου μεταπωλητή και, ειδικότερα, σχετικά με την έννοια « δραστηριότητας ισοδύναμης με μεταπώληση » όπως οριζόταν στην ανακοίνωση της 12ης Δεκεμβρίου 1984. Πράγματι, στο σημείο 3, δεύτερη παράγραφος, του εγγράφου αυτού αναφερόταν σαφώς ότι, « κατά το μέτρο που ο διαμεσολαβητής αναλαμβάνει τον επιχειρηματικό κίνδυνο που προσιδιάζει σε επιχείρηση παροχής υπηρεσιών και όχι τον επιχειρηματικό κίνδυνο της ίδιας φύσεως (...) με τον κίνδυνο που προσιδιάζει στη δραστηριότητα αγοράς και μεταπωλήσεως, η δραστηριότητα του διαμεσολαβητή αυτού δεν μπορεί να χαρακτηριστεί " δραστηριότητα ισοδύναμη με μεταπώληση " κατά την έννοια της ανακοινώσεως (...) ». Με το εν λόγω έγγραφο, οι υπηρεσίες της Επιτροπής κατέληγαν στο συμπέρασμα ότι η Peugeot, καθώς και οι επιχειρήσεις που περιλαμβάνονταν στο δίκτυο διανομής, όφειλαν να αποφεύγουν να αντιτάσσονται ή να προβάλλουν άρνηση παραδόσεως οχημάτων σε διαμεσολαβητές οι οποίοι είχαν λάβει προσηκόντως εντολή, όπως η Eco System, και ζητούσαν από την Peugeot να ενημερώσει σχετικώς με εγκύκλιο τα μέλη του δικτύου της στο Βέλγιο και στο Λουξεμβούργο.

49 Από τα προαναφερθέντα προκύπτει ότι οι προσφεύγουσες δεν μπορούν να επικαλεστούν έναντι της επίδικης αποφάσεως παραβίαση της αρχής της ασφαλείας δικαίου.

50 Οι προσφεύγουσες προβάλλουν, τρίτον, ότι, κατά τη νομολογία του Δικαστηρίου (προαναφερθείσα απόφαση της 28ης Φεβρουαρίου 1984, 228/82 και 229/82, Ford, σκέψεις 19 και 22), τα μέτρα τα οποία μπορεί να θεσπίσει προσωρινά η Επιτροπή

πρέπει να εντάσσονται στο πλαίσιο της αποφάσεως που μπορεί να ληφθεί οριστικά και, κατά συνέπεια, η Επιτροπή δεν έχει εξουσία να μεταβάλει σε χωριστή εκτελεστή διαταγή, μέσω προσωρινής αποφάσεως, μια προϋπόθεση από την οποία εξαρτάται η χορήγηση ή η διατήρηση της απαλλαγής, χωρίς να προσφέρει καμιά επιλογή στην ενδιαφερόμενη επιχείρηση. Πάντως, αυτό έπραξε η Επιτροπή εκδίδοντας την επίδικη απόφαση.

51 Η Επιτροπή, ενώ υπενθυμίζει ότι η απόφαση Ford εκδόθηκε πριν από τη θέση σε ισχύ του κανονισμού 123/85, παρατηρεί ότι η παρούσα κατάσταση είναι εντελώς διαφορετική από εκείνη που έδωσε λαβή για να εκδοθεί η απόφαση την οποία επικαλούνται οι προσφεύγουσες, καθόσον, εν προκειμένω, η προσωρινή απόφαση εμπίπτει ακριβώς στο πλαίσιο της σχεδιαζόμενης οριστικής αποφάσεως. Κατά την Επιτροπή, η οριστική απόφαση, εκτός από τη διαπίστωση ότι η εγκύκλιος συνιστά παράβαση του άρθρου 85, παράγραφος 1, της Συνθήκης ΕΟΚ, περιλαμβάνει την ανάκληση για τις οικείες χώρες (Βέλγιο, Λουξεμβούργο και Γαλλία) του ευεργετήματος της απαλλαγής που χορηγήθηκε βάσει του κανονισμού 123/85, δυνατότητα που προβλέπεται στο άρθρο 10, παράγραφος 2, του κανονισμού αυτού.

52 Το BEUC υπογραμμίζει σχετικώς ότι η εναρμονισμένη πρακτική στην οποία απέβλεπε η εγκύκλιος της 9ης Μαΐου 1989 δεν εμπίπτει στο πεδίο απαλλαγής κατά κατηγορίες που παρέχεται με τον κανονισμό 123/85, ούτε υπήρξε αντικείμενο αιτήσεως ατομικής απαλλαγής. Υπό τις προϋποθέσεις αυτές, το BEUC θεωρεί ότι η Επιτροπή μπορεί να περιοριστεί στη διαπίστωση της παραβάσεως του άρθρου 85, παράγραφος 1, της Συνθήκης όσον αφορά την πρακτική αυτή, ανεξάρτητα από την ενδεχόμενη ανάκληση του πλεονεκτήματος της απαλλαγής κατά κατηγορίες όσον αφορά την πρότυπη σύμβαση αποκλειστικής αντιπροσωπείας. Κατά τη γνώμη του BEUC, τα προσωρινά μέτρα που θα υποχρέωναν τις ενδιαφερόμενες επιχειρήσεις να θέσουν τέρμα στην παράβαση εντάσσονται πλήρως στο πλαίσιο της οριστικής αποφάσεως που μπορεί να ληφθεί.

53 Το Ηνωμένο Βασίλειο υποστηρίζει ότι τα θεσπισθέντα προσωνινά μέτρα εμπίπτουν στο πλαίσιο κάθε οριστικής αποφάσεως που η Επιτροπή μπορούσε να λάβει και ότι η παρούσα κατάσταση είναι εντελώς διαφορετική από εκείνη που έπρεπε να ληφθεί υπόψη στην υπόθεση Ford.

54 Επιβάλλεται να υπομνηστεί ότι, όπως προκύπτει από την προαναφερθείσα υπόθεση Ford (σκέψη 19), «(...) τα προσωρινά μέτρα πρέπει να εντάσσονται στο πλαίσιο της απόφασης που μπορεί να ληφθεί οριστικά δυνάμει του άρθρου 3 (του κανονισμού 17)». Στην υπόθεση αυτή, το Δικαστήριο υπογράμμισε ότι, εφόσον αντικείμενο της

κύριας διαδικασίας ήταν η σύμβαση αντιπροσωπείας μεταξύ Ford AG και των αντιπροσώπων της, διαταγή αποβλέπουσα στο να θέσει τέρμα στην « άρνηση (παραδόσεως αυτοκινήτων) η οποία, κατά την Επιτροπή, δεν αντιβαίνει ούτε στο άρθρο 85 ούτε στο άρθρο 86 της Συνθήκης » δεν εντασσόταν στο πλαίσιο της ενδεχόμενης οριστικής αποφάσεως που θα μπορούσε να λάβει η Επιτροπή δυνάμει του άρθρου 3, παράγραφος 1, του κανονισμού 17 (σκέψεις 20 και 21 της αποφάσεως).

55 Με την επίδικη απόφαση, αντιθέτως, η Επιτροπή, στο πλαίσιο διαδικασίας δυνάμει του άρθρου 3 του κανονισμού 17 που έχει ως αντικείμενο να εκτιμηθεί η νομιμότητα εγκυκλίου απευθυνθείσα από την Peugeot στους αντιπροσώπους της ενόψει του άρθρου 85, παράγραφος 1, της Συνθήκης ΕΟΚ και, ειδικότερα, των διατάξεων του κανονισμού 123/85, περιορίζεται να επιβάλει στις προσφεύγουσες, εντός των ορίων που η ίδια η απόφαση καθορίζει, να αναστείλουν την εκτέλεση της εν λόγω εγκυκλίου μέχρις ότου εκδοθεί απόφαση επί της ουσίας, δηλαδή να αποκαταστήσουν, εν μέρει και προσωρινά, την προϋφιστάμενη κατάσταση όσον αφορά την αποδοχή παραγγελιών και την παράδοση οχημάτων στην Eco System, η οποία ενεργούσε ως διαμεσολαβητής εν ονόματι και για λογαριασμό των εντολέων της.

56 Αντίθετα προς την κατάσταση ως προς την οποία αποφάνθηκε το Δικαστήριο στην υπόθεση Ford, η επίμαχη εγκύκλιος αποτελεί, συγκεκριμένα, το αντικείμενο της κύριας διαδικασίας. Πράγματι, η απόφαση την οποία θα λάβει οριστικά η Επιτροπή κατά το πέρας της διαδικασίας αφορά το ζήτημα αν η εν λόγω εγκύκλιος συνιστά ή όχι παράβαση του άρθρου 85, παράγραφος 1, της Συνθήκης ΕΟΚ.

57 Εκ τούτου έπεται ότι τα συντηρητικά μέτρα που έλαβε η Επιτροπή εντάσσονται στο πλαίσιο της οριστικής αποφάσεως που θα λάβει η Επιτροπή και, κατά συνέπεια, εσφαλμένως οι προσφεύγουσες προσάπτουν στην Επιτροπή ότι, μέσω των μέτρων αυτών, μετέβαλε μια προϋπόθεση από την οποία εξαρτάται η διατήρηση της απαλλαγής σε χωριστή εκτελεστή διαταγή.

58 Τέλος, οι προσφεύγουσες προβάλλουν ότι, εν προκειμένω, η Επιτροπή δεν είχε εξουσία να λάβει τα προσωρινά μέτρα, διότι η κατάσταση δεν ήταν αρκετά σαφής από νομική άποψη και ότι η Επιτροπή δεν απέδειξε ότι βρισκόταν ενώπιον σφόδρα πιθανολογουμένης παραβάσεως. Προς στήριξη της θέσεώς τους, επικαλούνται τις προτάσεις του γενικού εισαγγελέα Slynn (προαναφερθείσα απόφαση της 28ης Φεβρουαρίου 1984, Ford, Συλλογή 1984, σ. 1164, συγκεκριμένα σ. 1168), καθώς και τη Διάταξη που εξέ-

δωσε στην παρούσα υπόθεση ο Πρόεδρος του Πρωτοδικείου στη διαδικασία ασφαλιστικών μέτρων (Διάταξη της 21ης Μαΐου 1990, υπόθ. T-23/90 R, Peugeot κατά Επιτροπής, Συλλογή 1990, σ. II-195), κατά την οποία ορισμένα από τα ζητήματα που ανακύπτουν στην παρούσα υπόθεση θέτουν σοβαρά ερμηνευτικά προβλήματα.

59 Η Επιτροπή, μολονότι προσάπτει στις προσφεύγουσες ότι αποσπούν τους όρους της Διατάξεως του Προέδρου του Πρωτοδικείου από την αλληλουχία τους, αντιτάσσει ότι η θέση των προσφευγουσών σημαίνει ότι εξομοιώνεται πλήρως η απαίτηση διαπιστώσεως μιας παραβάσεως prima facie στο πλαίσιο αποφάσεως προσωρινών μέτρων με την ανακοίνωση βεβαιότητας σύμφυτης με την τελική απόφαση, πράγμα που είναι αντίθετο προς την πάγια νομολογία του Δικαστηρίου (Διατάξεις της 16ης Ιανουαρίου 1975, υπόθ. 3/75 R, Johnson και Firth Brown κατά Επιτροπής, Rec. 1975, σ. 6, της 21ης Αυγούστου 1981, υπόθ. 232/81 R, Agricola Commerciale Olio Srl. και λοιποί κατά Επιτροπής, Συλλογή 1981, σ. 2199, της 4ης Μαρτίου 1982, υπόθ. 42/82 R, Επιτροπή κατά Γαλλίας, Συλλογή 1982, σ. 856, και 21ης Μαΐου 1990, υπόθ. T-23/90 R, Peugeot, που παρατέθηκε ήδη). Έτσι, η καθής συνάγει ότι τα ενδεχόμενα ερμηνευτικά προβλήματα ως προς την έννοια μιας δραστηριότητας ισοδύναμης με μεταπώληση δεν είναι καθόλου ασυμβίβαστα με τη διαπίστωση παραβάσεως prima facie, που επιτρέπει να διαταχθούν προσωρινά μέτρα περιορισμένης ισχύος.

60 Για το Ηνωμένο Βασίλειο, φαίνεται ότι υπάρχουν σοβαρά στοιχεία που τείνουν να αποδείξουν ότι η συμπεριφορά της Peugeot αντιβαίνει προς τους κανόνες ανταγωνισμού της Συνθήκης ΕΟΚ. Επομένως, η Επιτροπή ήταν δικαιολογημένη να ενεργήσει όπως ενήργησε εν αναμονή της οριστικής αποδείξεως των πραγματικών στοιχείων και των πρόσφορων λύσεων στα ανακύψαντα νομικά ζητήματα.

61 Επιβάλλεται να παρατηρηθεί ότι, στο πλαίσιο προσφυγής που αφορά τη νομιμότητα αποφάσεως με την οποία η Επιτροπή έλαβε προσωρινά μέτρα, δεν μπορεί να εξομοιωθεί η απαίτηση διαπιστώσεως μιας παραβάσεως prima facie με την απαίτηση βεβαιότητας την οποία πρέπει να πληροί η οριστική απόφαση.

62 Όπως δέχθηκε πιο πάνω το Πρωτοδικείο με τη σκέψη 37, η εγκύκλιος την οποία απέστειλε η Peugeot στους αντιπροσώπους της υπερέβαινε, εκ πρώτης όψεως, το πλαίσιο αυτού που επιτρέπουν οι διατάξεις του κανονισμού 123/85 και, ειδικότερα, το άρθρο 3, περίπτωση 11, κατά το μέτρο που στερεί από τους τελικούς καταναλωτές τη δυνατότητα να προμηθεύονται οχήματα μέσω τρίτου ο οποίος είχε την προσήκουσα γραπτή εντολή.

63 Έτσι, η Επιτροπή ορθώς θεώρησε ότι, εκ πρώτης όψεως, η επίδικη εγκύκλιος δημιουργούσε σοβαρές αμφιβολίες ως προς τη νομιμότητά της ενόψει των κανόνων ανταγωνισμού της Συνθήκης, πράγμα που επέτρεπε στην Επιτροπή να θεσπίσει τα προσωρινά μέτρα μέχρις ότου εκδοθεί απόφαση επί της ουσίας.

64 Από τα προαναφερθέντα προκύπτει ότι ο λόγος ακυρώσεως που αναφέρεται στην έλλειψη της κατά νόμο αποδείξεως της prima facie παραβάσεως, τον οποίο επικαλούνται οι προσφεύγουσες, δεν είναι βάσιμος.

Β — *Επί του λόγου ακυρώσεως που αναφέρεται στην έλλειψη αιτιολογίας της αποφάσεως όσον αφορά την απόδειξη του επείγοντος και της υπάρξεως σοβαρής και ανεπανόρθωτης ζημίας για την Eco System*

65 Οι προσφεύγουσες προσάπτουν επίσης στην Επιτροπή ότι δεν απέδειξε το επείγον και την ύπαρξη σοβαρής και ανεπανόρθωτης ζημίας για την Eco System. Σχετικώς, επικαλούνται ουσιαστικά δύο επιχειρήματα.

66 Πρώτον, οι προσφεύγουσες προβάλλουν ότι η Επιτροπή δεν απέδειξε ότι η Eco System βρίσκεται στα πρόθυρα καταθέσεως του ισολογισμού, ούτε τον αιτιώδη σύνδεσμο που υπήρχε μεταξύ της φερομένης αυτής οικονομικής καταστάσεως και της επίδικης εγκυκλίου της Peugeot. Αντίθετα, οι προσφεύγουσες υποστηρίζουν ότι οι λογαριασμοί της Eco System, όπως έκλεισαν στις 31 Αυγούστου 1989, αντικατοπτρίζουν μια κατάσταση εκμεταλλεύσεως όχι μόνο κανονική, αλλά σε σαφή πρόοδο, αποδεικνύοντας έτσι « προδήλως » ότι η Eco System δεν οδεύει προς εξαφάνιση. Επιπλέον, οι προσφεύγουσες παρατηρούν ότι η Eco System στη διαφήμισή της εξακολουθεί να προτείνει προς πώληση οχήματα Peugeot. Κατά τη γνώμη των προσφευγουσών, αυτή η εμπορική ετοιμότητα και αυτή η οικονομική ευρωστία αποκλείουν προφανώς την έννοια του επείγοντος στην οποία βασίστηκαν τα διαταχθέντα προσωρινά μέτρα.

67 Η Επιτροπή υπογραμμίζει εκ προοιμίου ότι, μολονότι είναι αληθές ότι δεν μπορεί να λάβει προσωρινά μέτρα παρά μόνο σε περίπτωση αποδεδειγμένου επείγοντος, εν πάση περιπτώσει το επείγον μπορεί να προκύψει από τον κίνδυνο δημιουργίας καταστάσεως ικανής να προκαλέσει σοβαρή και ανεπανόρθωτη ζημία (Διατάξεις του Δικαστηρίου της 17ης Ιανουαρίου 1980, Camera Care κατά Επιτροπής, που παρατέθηκε ήδη, σκέψη 1, και της 29ης Σεπτεμβρίου 1982, 229 και 228/82 R, Ford κατά Επιτροπής, Συλλογή 1982, σ. 3091, συγκεκριμένα 3101, σκέψη 13).

68 Όσον αφορά την απόδειξη του επείγοντος, η καθής υποστηρίζει ότι από την προσβαλλόμενη απόφαση, και ειδικότερα από τα σημεία της 15 και 21, προκύπτει ότι οι περιστάσεις στις οποίες βασίστηκε για να διαπιστώσει ότι επιβαλλόταν επείγουσα παρέμβαση οφείλονται στην άμεση και αναμφισβήτητη επίπτωση της εγκυκλίου επί των δραστηριοτήτων της Eco System. Η Επιτροπή παρατηρεί σχετικώς ότι μετά την κυκλοφορία της επίδικης εγκυκλίου, ο αριθμός των οχημάτων Peugeot που εισήγαγε η Eco System από το Βέλγιο και το Λουξεμβούργο μειώθηκαν κατά 93 %. Εξάλλου, η Επιτροπή προσθέτει ότι, ενώ το 1988 οι δραστηριότητες εισαγωγής οχημάτων Peugeot αντιπροσώπευαν 35,23 % των δραστηριοτήτων της Eco System, ο αριθμός αυτός μειώθηκε σε 5,36 % για την περίοδο μεταξύ Μαΐου και Δεκεμβρίου 1989.

69 Η καθής θεωρεί επί πλέον ότι το γεγονός ότι μετά την κυκλοφορία της εγκυκλίου η Eco System εξακολουθεί να προτείνει προς πώληση οχήματα Peugeot δεν ασκεί επιρροή, δεδομένου ότι είναι φυσικό η Eco System, αντιμετωπίζουσα προβλήματα ανεφοδιασμού που θεωρεί ότι απορρέουν από παράνομη συμπεριφορά, εξακολουθεί να προωθεί τις συναλλαγές στις οποίες εμπλέκεται ως εντολέας προστατευόμενος από τις διατάξεις του κοινοτικού δικαίου. Το ίδιο ισχύει και για τα επιχειρήματα που αντλούνται από τους ισολογισμούς της Eco System, καθόσον οι ισολογισμοί αυτοί αφορούν το οικονομικό έτος που έκλεισε στις 31 Αυγούστου 1989 και όπως προκύπτει τόσο από τον πίνακα που περιλαμβάνεται στο σημείο 15 της αποφάσεως, όσο και από τους πίνακες οι οποίοι περιλαμβάνονται στο υπόμνημα αντικρούσεως η αρνητική επίπτωση της εγκυκλίου έγινε κυρίως αισθητή από τον μήνα Ιούλιο του 1989.

70 Η Eco System περιορίζεται στην υπόμνηση ότι η πτώση των πωλήσεων που σημείωσε μετά την κυκλοφορία της επίδικης εγκυκλίου ήταν εξαιρετικά αισθητή καθόσον, αφού μειώθηκε κατά το ήμισυ τους πρώτους τρεις μήνες, ο κύκλος εργασιών της εξακολούθησε να φθίνει για να φτάσει το ένα τρίτο και εν συνεχεία το ένα τέταρτο του κύκλου εργασιών που αντιστοιχούσε στον ίδιο μήνα του προηγούμενου έτους.

71 Το Ηνωμένο Βασίλειο θεωρεί ότι, ακόμη και αν η Eco System μπορούσε να επιζήσει χωρίς τη θέσπιση προσωρινών μέτρων, είναι πολύ αμφίβολο αν η μεταγενέστερη επιδίκαση αποζημιώσεως μπορεί να αντισταθμίσει κατά πρόσφορο τρόπο τη ζημία που προκλήθηκε εν τω μεταξύ στη δραστηριότητά της.

72 Όπως προκύπτει από τα στοιχεία που περιλαμβάνονται στο σημείο 15 της αποφάσεως της Επιτροπής, τα οποία δεν αμφισβητήθηκαν από τους διαδίκους, διαπιστώνεται ότι ο αριθμός των οχημάτων Peugeot τα οποία εισήγαγε η Eco System από το Βέλγιο και το Λουξεμβούργο μετά την κυκλοφορία της επίδικης εγκυκλίου μειώθηκε κατά 93 %, ενώ οι εισαγωγές οχημάτων του σήματος αυτού αντιπροσώπευαν μέχρι τότε το ένα τρίτο περίπου της δραστηριότητας της Eco System. Μια τέτοια κατάσταση είναι ικανή να θέσει σε κίνδυνο την ίδια την ύπαρξη της επιχειρήσεως αυτής, η οποία στερείται ουσιώδους μέρους των πηγών εισοδημάτων της και η οποία, αν η κατάσταση παραταθεί, κινδυνεύει να παύσει τις δραστηριότητές της και, ως εκ τούτου, να υποστεί σοβαρή και ανεπανόρθωτη ζημία. Σχετικώς, το επιχείρημα ότι οι λογαριασμοί της Eco System που έκλεισαν στις 31 Αυγούστους 1989 εμφάνιζαν αποτελέσματα όχι μόνον κανονικά, αλλά και σε σαφή πρόοδο, δεν μπορεί να γίνει δεκτό, καθόσον δεν ήταν δυνατό οι λογαριασμοί αυτοί να αντικατοπτρίζουν τα αποτελέσματα της εγκυκλίου που απευθύνθηκε στους αντιπροσώπους του δικτύου λιγότερο από τέσσερις μήνες προηγουμένως.

73 Δεύτερον, οι προσφεύγουσες υποστηρίζουν ότι τα προσωρινά μέτρα που διέταξε η Επιτροπή δεν πλήττουν την Eco System, αλλά αντιθέτως την Peugeot, καθόσον δημιουργούν αμετακλήτως σοβαρή διατάραξη στο δίκτυο και θίγουν την εικόνα του σήματος του ομίλου και την αξιοπιστία του δικτύου αποκλειστικής διανομής, το οποίο έτσι χάνει τη στεγανότητά του. Κατά τη γνώμη των προσφευγουσών, η απόφαση της Επιτροπής ισοδυναμεί με προσωρινή αναστολή των δικαιωμάτων που αναγνωρίστηκαν στα μέλη του δικτύου διανομής με τον κανονισμό 123/85 και, κατά συνέπεια, την εξάλειψη του λόγου υπάρξεως του δικτύου αποκλειστικής διανομής Peugeot. Οι προσφεύγουσες συνάγουν απ' αυτό ότι οι ζημίες που υπέστησαν υπερβαίνουν τις αποδεκτές συνέπειες της κανονικής εφαρμογής των κανόνων της Συνθήκης ΕΟΚ στον τομέα του ανταγωνισμού.

74 Η Επιτροπή αντιτάσσει ότι η αιτίαση των προσφευγουσών ότι η Peugeot είναι εκείνη που υφίσταται σοβαρή και ανεπανόρθωτη ζημία αποτελούσε ένα από τα κύρια επιχειρήματα που προβλήθηκαν στο πλαίσιο της διαδικασίας ασφαλιστικών μέτρων και το επιχείρημα αυτό απορρίφθηκε ήδη με τη Διάταξη του Προέδρου του Πρωτοδικείου της 22ας Μαΐου 1990. Η Επιτροπή υπογραμμίζει, εξάλλου, ότι ο αριθμός των οχημάτων στα οποία αναφέρονται τα προσωρινά μέτρα που αυτή έλαβε αντιπροσωπεύει μόνον το 0,24 % του συνολικού αριθμού των ταξινομήσεων οχημάτων Peugeot στη Γαλλία κατά το 1988. Η εξισορρόπηση των εμπλεκομένων συμφερόντων επιβεβαιώνει έτσι το βάσιμο της επίδικης αποφάσεως. Η καθής παρατηρεί, άλλωστε, ότι η εξισορρόπηση

συμφερόντων που οφείλει να έχει ως σημείο αναφοράς πρέπει επίσης να λαμβάνει υπόψη, αφενός, το συμφέρον των Γάλλων τελικών καταναλωτών οι οποίοι επιθυμούν να προμηθεύονται από άλλα κράτη μέλη, σύμφωνα με τις αρχές που διέπουν το άρθρο 85 της Συνθήκης ΕΟΚ και τον κανονισμό 123/85, και, αφετέρου, το γενικό συμφέρον που συνεπάγεται τη διατήρηση μιας αποτελεσματικής ανταγωνιστικής δομής τόσο intrabrand όσο και interbrand.

75 Το BEUC αμφισβητεί την ύπαρξη οποιασδήποτε ζημίας για την Peugeot παρατηρώντας, αφενός, ότι τα προσωρινά μέτρα επιτρέπουν στις προσφεύγουσες να μη πωλούν στους πελάτες της Eco System περισσότερα από 1211 οχήματα ετησίως, έστω και αν αυτή ενεργεί βάσει προηγούμενης γραπτής εντολής και, αφετέρου, η δραστηριότητα της Eco System φέρνει πελάτες στο δίκτυο των προσφευγουσών, όχι μόνον όσον αφορά την πώληση αυτοκινήτων Peugeot, αλλά και όσον αφορά τη συντήρηση και την εξυπηρέτηση των πελατών μετά την πώληση.

76 Επιβάλλεται η παρατήρηση ότι, καθορίζοντας ετήσιο όγκο συναλλαγών ίσο με εκείνον που η Eco System πραγματοποίησε κατά τη διάρκεια των δώδεκα μηνών που είχαν προηγηθεί της αποστολής της επίδικης εγκυκλίου, η απόφαση της Επιτροπής, σ' αυτό το στάδιο της διαδικασίας, περιορίζεται στο να επαναφέρει, προς όφελος μόνον της Eco System και αυτό μέχρις ότου εκδοθεί οριστική απόφαση, την προϋφιστάμενη κατάσταση η οποία, από την άποψη της επιπτώσεως του συνολικού αριθμού πωλήσεων του δικτύου Peugeot στη Γαλλία, αντιπροσώπευε ποσοστό 0,24 % περίπου και, κατά συνέπεια, έχει ελάχιστη επίπτωση στη λειτουργία του δικτύου αποκλειστικής διανομής της Peugeot. Κατά συνέπεια, δεν είναι δυνατό να προβάλλεται ότι τα προσωρινά μέτρα που αποφάσισε η Επιτροπή είναι ικανά να προκαλέσουν στις προσφεύγουσες σοβαρή και ανεπανόρθωτη ζημία, καθόσον θίγουν ανεπανόρθωτα την εικόνα του σήματος Peugeot και την αξιοπιστία του δικτύου της αποκλειστικής διανομής.

77 Από τα προαναφερθέντα προκύπτει ότι ο λόγος ακυρώσεως σχετικά με την έλλειψη αιτιολογίας όσον αφορά την απόδειξη του επείγοντος και της υπάρξεως σοβαρής και ανεπανόρθωτης ζημίας για την Eco System είναι επίσης αβάσιμος και, κατά συνέπεια, η προσφυγή πρέπει να απορριφθεί.

Επί των δικαστικών εξόδων

78 Κατά το άρθρο 69, παράγραφος 2, του Κανονισμού Διαδικασίας του Δικαστηρίου, που εφαρμόζεται mutatis mutandis στη διαδικασία ενώπιον του Πρωτοδικείου μέχρις ότου τεθεί σε ισχύ ο Κανονισμός Διαδικασίας του Πρωτοδικείου, δυνάμει του άρθρου 11, τρίτο εδάφιο, της αποφάσεως του Συμβουλίου της 24ης Οκτωβρίου 1988, ο ηττηθείς διάδικος καταδικάζεται στα δικαστικά έξοδα, αν υπάρχει σχετικό αίτημα. Ο Κανονισμός Διαδικασίας του Πρωτοδικείου (ΕΕ 1991, L 136, σ. 1), που θεσπίστηκε στις 2 Μαΐου 1991, τέθηκε σε ισχύ την 1η Ιουλίου 1991, σύμφωνα με το άρθρο 130. Το άρθρο 87 του Κανονισμού Διαδικασίας του Πρωτοδικείου, μολονότι ορίζει επίσης στην παράγραφο 2 ότι ο ηττηθείς διάδικος καταδικάζεται στα δικαστικά έξοδα αν υπάρχει σχετικό αίτημα, ωστόσο στην παράγραφο 4 ορίζει, διαφορετικά απ' ό,τι ορίζει ο Κανονισμός Διαδικασίας του Δικαστηρίου, ότι τα κράτη μέλη και τα κοινοτικά όργανα τα οποία παρεμβαίνουν στη δίκη φέρουν τα δικαστικά τους έξοδα. Επειδή το Ηνωμένο Βασίλειο παρενέβη στην παρούσα διαδικασία, επιβάλλεται να κριθεί ποιοι είναι οι κανόνες διαδικασίας που έχουν εν προκειμένω εφαρμογή για την κατανομή των δικαστικών εξόδων.

79 Δυνάμει του άρθρου 73, στοιχείο β, του Κανονισμού Διαδικασίας του Δικαστηρίου (άρθρο 91, στοιχείο β, του Κανονισμού Διαδικασίας του Πρωτοδικείου), θεωρούνται ως έξοδα που μπορούν να αναζητηθούν τα αναγκαία έξοδα στα οποία υποβλήθηκαν οι διάδικοι λόγω της δίκης και ιδίως τα έξοδα μετακινήσεως και διαμονής και η αμοιβή των εκπροσώπων, συμβούλων ή δικηγόρων.

80 Οι κανόνες που καθιερώνουν τα εφαρμοστέα κριτήρια για την κατανομή των δικαστικών εξόδων εμπίπτουν εν μέρει στο ουσιαστικό δίκαιο κατά το μέτρο που θίγουν ευθέως τα συμφέροντα των διαδίκων. Κατά τον χρόνο ενάρξεως ισχύος του Κανονισμού Διαδικασίας του Πρωτοδικείου, η προφορική διαδικασία στην παρούσα υπόθεση είχε περατωθεί ήδη και η υπόθεση βρισκόταν στο στάδιο της διάσκεψης. Εν προκειμένω, δεν μπορεί να γίνει δεκτό ότι οι οικείοι κανόνες που έχουν εφαρμογή μπορούν να μεταβάλλονται ανάλογα με την τυχαία ημερομηνία δημοσιεύσεως της αποφάσεως, ενώ το σύνολο της διαδικασίας εξελίχθηκε σύμφωνα με τον παλαιό κανονισμό διαδικασίας. Επομένως, επιβάλλεται να εφαρμοστούν οι σχετικές διατάξεις του Κανονισμού Διαδικασίας του Δικαστηρίου.

81 Επειδή οι προσφεύγουσες ηττήθηκαν, πρέπει, κατ' εφαρμογή του άρθρου 69, παράγραφος 2, του Κανονισμού Διαδικασίας του Δικαστηρίου, να καταδικαστούν εις ολόκληρον στα δικαστικά έξοδα περιλαμβανομένων και των εξόδων της διαδικασίας ασφαλιστικών μέτρων, καθώς και των εξόδων των παρεμβάντων διαδίκων.

Για τους λόγους αυτούς,

ΤΟ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟ (πρώτο τμήμα)

αποφασίζει:

1) Απορρίπτει την προσφυγή.

2) Καταδικάζει εις ολόκληρον τις προσφεύγουσες στα δικαστικά έξοδα περιλαμβανομένων και των εξόδων της διαδικασίας ασφαλιστικών μέτρων, καθώς και των εξόδων στα οποία υποβλήθηκαν οι παρεμβάντες διάδικοι.

Cruz Vilaça Schintgen

Edward Kirschner García-Valdecasas

Δημοσιεύθηκε σε δημόσια συνεδρίαση στο Λουξεμβούργο στις 12 Ιουλίου 1991.

Ο Γραμματέας

H. Jung

Ο Πρόεδρος

J. L. Cruz Vilaça